

ПЪЖТЕКА

СЕДМИЧЕНЪ ВЕСТНИКЪ ЗА ДЕЦА И ЮНОШИ

ГОДИНА
IV

ГОДИШЕНЪ АБОНАМЕНТЪ . 60 ЛВ.
ЗА ПОЛОВИНЪ ГОДИНА . 30 ЛВ.
ЗА ЧУЖБИНА . 80 ЛВ.
ОТДѢЛЕНЪ БРОЙ 2 ЛВ.

Одобрень и препоръчанъ отъ Министерство на Народното Просвѣщение съ № 19263 отъ 16 юний 1933 г.

РЕДАКТОРЪ: ПЕТКО СТОЯНОВЪ

РЕДАКЦИЯ И АДМИНИСТРАЦИЯ
ЦАРИЦА ИОАННА № 18
Пощ. чекова смѣтка № 1328

БРОЙ
7

Соломонъ и Ашмодей

Когато царь Соломонъ поиска да строи Храма въ Иерусалимъ, замисли се отъ къде да вземе потребнитѣ дѣлани камъни, защото не трѣбваше да се употреби никакво сѣчи-во отъ желѣзо — металъ обикновено пред-назначенъ за правене военни оржжия.

Той свика мѣдрецитѣ отъ царството си да се посѣветва съ тѣхъ. Тѣ му казаха:

— Има единъ червей голѣмъ колкото ечемичено зърно, нареченъ Шамиръ, който може да дѣла и най-твърдия камъкъ. Мойсей си е послужилъ съ него за да издѣлбае имената на дванадесетитѣ племена върху камъкъ.

Извънъ себе си отъ радостъ, Соломонъ извика:

— Благодаря ви отъ все сърдце, мѣдри мъже, но кажете ми къде да намѣря това насѣкомо?

— О, царю и господарю, ний не можемъ да ти кажемъ нищо, но накарай демонитѣ да се яватъ предъ тебе, отъ тѣхъ ще узнаешъ това.

Царьтъ заставилъ демонитѣ да се яватъ предъ него и ги попита къде се крие Ша-мира.

— О, царю, отговориха тѣ, и ний не знаемъ, само царьтъ ни Ашмодей, може да ви каже това.

— Тогава, ще ви държа пленници до тогава, докато не ми кажете къде живѣе Ашмодей, вашиятъ царь.

Следъ нѣколко дни пленничество, демо-нитѣ заявиха, че сѣ готови да кажатъ къде живѣе царьтъ имъ.

— Далече отъ тука, всрѣдъ една гора, въ политѣ на една планина живѣе царьтъ на демонитѣ. Тамъ той си е ископалъ кладенецъ съ най-бистра вода и на отвора му е сло-жилъ тежъкъ камъкъ съ печать. Всѣка сутринъ той се качва на небето да узнае небеснитѣ решения, а вечеръ се връща и утолява жаж-дата си съ бистрата студена вода, следъ като се увѣри, че печатътъ е непорѣзанъ. Ето какво зна-емъ, царю, а ти съ голѣмата си мѣдростъ, ще видишъ ка-кво трѣбва да направимъ.

Соломонъ веднага повика вѣрния си съветникъ, храбрив войникъ Беная, даде му златна верига, върху която бѣше из-рѣзано името на Бога, даде му и нѣколко мѣха пълни съ скъ-поценно вино. И тръгна Беная, заедно съ нѣколкоина другари

да изпѣлни мѣчна и опасна мисия.

Следъ като вървѣха цѣли седмици, пратеницитѣ най-пос-ле пристигнаха въ гората по-сочена отъ демонитѣ и намѣ-риха кладенеца на Ашмодея. Безъ да пипатъ камъка съ пе-чата, тѣ пробиха кладенеца отстрана, влѣха въ него ста-рото вино и се скриха въ го-рата да чакатъ да се върне царьтъ на демонитѣ.

Надвечеръ той се върна отъ небето. Беная и другаритѣ му се изплашиха отъ страшния му видъ и високия му ръстъ. Аш-модей вдигна капака за да пие вода, но щомъ вкуси за-беляза измамата.

— А това е вино извика той, азъ не пия вино. То от-нема разсѣдка. Мѣдрецъ не пие вино.

Но такава жажда го мжче-ше, че той реши да намокри

устнитѣ си.

— Една капка, си каза той, наистина нѣма да ми повреди. И той поднесе сѣда до устата си, но вмѣсто една капка, не усети какъ приятно-то питие се излѣ въ гърлото му.

Последицитѣ не закъснѣха: демонътъ заспа дълбоко.

Тогава Беная и другаритѣ му излѣзоха отъ скривалище-то си, отидоха тихо при него

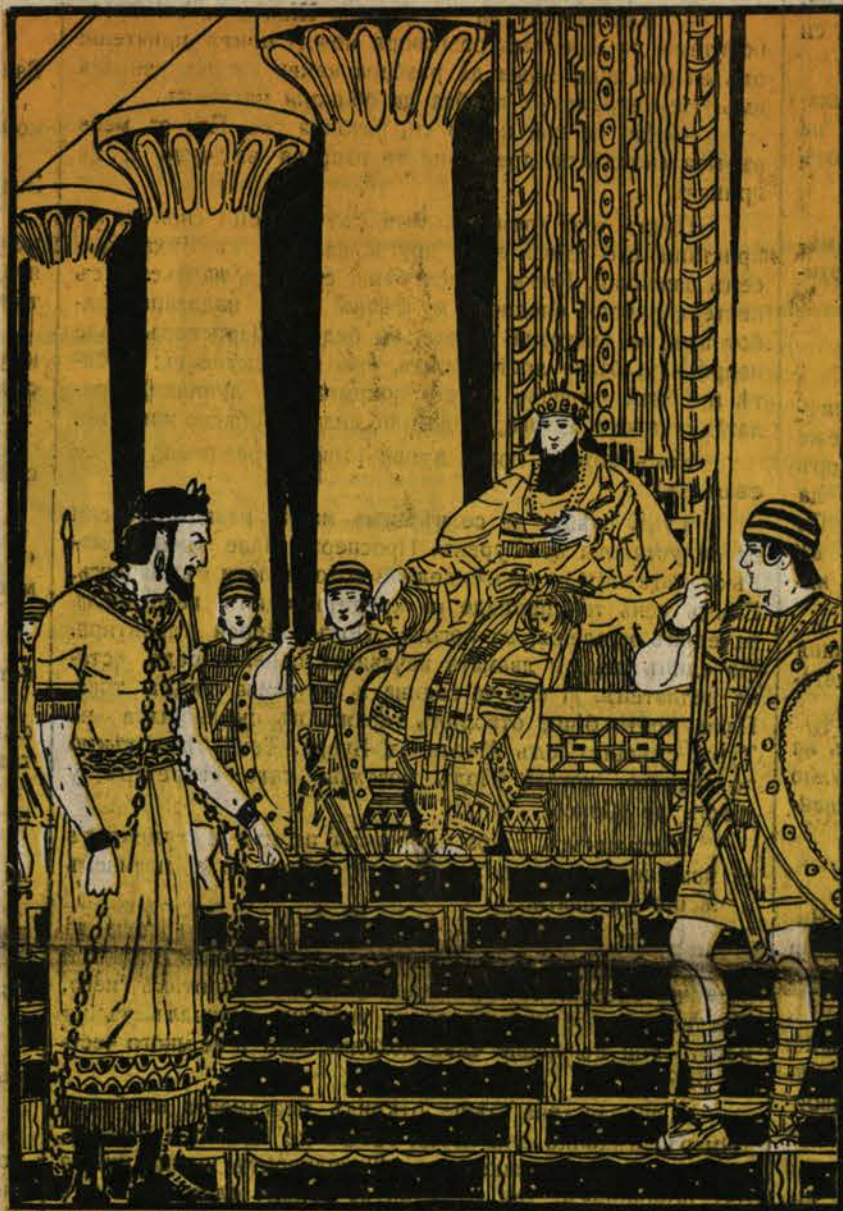
по спокойно, знай, че нѣмамъ никаква властъ надъ Шамира. Морскиятъ Духъ го повѣри на дивия пѣтель който се зак-лѣ да го пази.

Като чу този отговоръ, Со-ломонъ изпрати Беная да тър-си дивия пѣтель. Беная взе съ себе си единъ стѣкленъ звъ-нецъ и когато следъ дълго скитане намѣри на върха на една планина гнѣздото на пѣ-тъла той го похлупи съ него.

Пѣтельтъ се върна да хра-ни малкитѣ си, но стѣклениятъ звънецъ му пречеше да се до-ближи до тѣхъ. Тогава той отлетѣ и следъ малко се вър-на съ съ червея Шамира въ чов-ката си. Той го сложи върху звънеца и звънецътъ веднага се прѣсна. Пѣтельтъ искаше да занесе пакъ Шамира въ скривалището му, но Беная и другаритѣ му се развикаха силно и той го изпусна. Беная го грабна и бързо избѣга съ другаритѣ си.

Царь Соломонъ можа ведна-га да започне строежа на Хра-ма. Шамирътъ му издѣла по-трѣбнитѣ камъни и следъ се-демъ години великата сграда бѣше готова.

Молимъ всички, които по-лучаватъ вестника да изпла-тятъ абонамента си въ ре-дакцията на ул. Царица Ио-анна, 18 — входъ отъ Кър-ниградска.

Единъ старъ приятелъ на Джимъ Джунглата го изненада въ лагера му една нощъ при обиколката му. За игра тѣ си размѣ-нятъ револверни изстре-ли, които разбуждатъ слу-гата на Джимъ Колю и младиятъ му другаръ Зибъ, детето на джун-глата.

Чуъ револверни изстре-ли, маса Джимъ!

Нищо сериозно, Колю: то-ва е стария ми приятелъ Редъ, който искаше да одучи дулата ми.

Е, приятелю, какво те води пасамъ?

Откраднахъ му златото и много отъ хората му бѣха убити. Той иска ти да му помогнешъ да откриете вино-вния.

Страхувамъ се, че не ще мога да отида.

Шт! . . . какво чувамъ?

Това е опитомената пантера на Зибъ.

Я вижъ! Тя е подушила нѣщо, да я последваме!

Изведнажъ, изстрелъ въ нощта. Панте-рата се гъркала ревейки.

(Следва)